

פגאָה וואס עולם באַן . היה יניק וחכים הרבה כשעלה לבאָן
ומפני שהיה בחור וחרוף והיה כועס מיד כשהיו לרקומים שיה
מערבם אללו המלעיגים ועל דרך שאמרו האו אורבא מרבנן דרפת
אורייתא קרא מרחתא ליח לכך קרא עולם באַן : בר שמי . גליעל
חדל והיה מלעיג ואמר ליה מה

על אחת כמה וכמה.
על אביו דשמואל ואביו
נשמע את האלהים ירא
דומה למלך שהיה לו כ
והיו עושות כל שנה וע
עמד על חמשים עמד
שלושים עמד על עשרים
אחד והיה עושה מאה ה
הגפן חביב עליו ככל ה
לוי בר סיסי חביב לפני
הוא דכתיב *כי זה כל ה
סנין כד מליק להכא חס
*מה קלא בשמא, א"ל
מיחתם וכן הוות ליה.
חרן א"ל מה קלא בשמ
גברא מיחתם וכן הוות
מזכי ואנא איחסי מה ס
דישראל ניזול וניחות ל
לגבי ד' ויחנן א"ל בר
וואיתתיה דאבוהי מוקר
ייזול להן דמוקרין ליה
דסלק. אתון אמרין ק
כהנא לבבל. אמר מה
רשותא. אמרין ליה הה
הוה נמילת רשות דיד
להכא אזל אקיו דם אז
דקופד מן טבחא. א"ל
בחמשין מניי וחד קור
זלא קביל עילוי. סב
סב לך פ' סב לך צ' ע
עילוי. א"ל עביר כמנה
וועדא. אמר לון רבנן
דלא אכיל בר נש ליטרא
קורבסא אמרין ליה ומ
דלילא ביוני וזוהי

קלל בשמיא מפני שצדיחתו כעס
עליו ר' יוחנן והענישו ומת. ואח"כ
בקש עליו רחמים וסיה כההיא
עובדא דהגוזל בשרא ושאל לו זה מה
קול שמעת בשמים וא"ל גזר דין
דהורא גברא מיתתם עליו שימות
וכן הוה וחזר ופגע באחר כמוהו וא"ל
כן : אמר מה . זה סליקת להבא
למיומי ולהגות בתורה ואנא אחטא
להעניש הבריות וכי עליתי להרוב
בני א"י : מיזול וימות לי מן הן
דסליקת . אני צריך לילך ולירד מן
המקום הזה שעליתי לכאן ולחזור
לצבל : אחא לגבי ר' יוחנן . ולא היה
רואה לגלות לו שדעתו לחזור פן
יעכצמו ולפיכך לא נטל ממנו רשות
בפרוש כ"א דרך רמז אמר לו : בר
גם דאמיא מבשרא ליה . שאמו מבזה
אותו ואשת אביו מבדו לאיהא מן
יול דרמז על א"י שהיא משולה לאמו
וא"ל דומה לאשת אביו כי לו עבר
ונבזה ובה"ל עושין לו כבוד הרבה ור'
יוחנן לא הרגיש בדבריו והשיב לו ילך
למקום שמכבדין אותו : נחת ליה
בהנא מן הן דסלק . והלך רב כהנא
ויורד ממקום שעלה וחזר לצבל ובאו
ההגידו זה לר' יוחנן והיה מתמה
ואמר מה זה שהלך לו בלא נטילת
רשות ממני ואמר לו זה הדבר
שאמר לך הוא הנטילת רשות שלו
ואתה שהשבת לו כך לפיכך הלך
לך : אול בטי מיוזין . הלך בדעתו
לקטל ליטרא בשר מהטבח :
לס : וחד קורסס . ומכא אחת צברול

פלוגי הטבח ושלאו אחיו לביטול
והיסרו על כך ומואלו שמת ואחריו
יולא לקראתם ואמרו לר' זעירא רבי
כל כך כעסת והענשת ליה והשיב
יבא עלי' שלא כעסתי עליו מפני
שהייתי צבור שהמנהג כאן הוא כך:
אזל ספר. הסתפר והיה צדעוהו וילך
לרחוק בזה המרחק של עטריא ופגע
בו לך אחד ונתן לו פורקל חד זהו
פרגול ששנינו בפ' כ"ט דכלים ולשון
המדרש בפרשת אמור מה לך לוקה
בפרגל וכו' כלומר מכה אחת על
זאורו בעץ שקורין פורקל וא"ל עדיין
זאורו והענק שלו רפה הוא ונריך
לחוק אותו ודרך שחוק והיתול אמר
לו כמנהג הלך וכשהלך היה שם
ארכנא חד שופט ומושל שהיה דן
לליסטים וז' חיה הלך עמוד ושחק
לגידו וכשאלהו הדיין להליסטים מני
היה עמוך כשפיעת הענשה תלה עניו
והביט בלך הזה וראה שהוא שחק
ואמר זה השחק הוא היה עמי
ולקחורו ודנו אותו ביסורין עד שהודה
על אדם אחד שהוא הרגו וכשהוא
לשנים אלו וטעוין שתי קורות עליהן
לתלות אותם בחור כך יא' ר' יוסא
מהמרחק וא"ל זה הלך הכולל להתלות
כבר הענק הזה שהיה רפוי נחתם
ונחזק וכלומר שנגמר דינו ליהרג
על שנתן לו מכה על זאורו ואמר לו
ר' יוסא ארור המול שלך ולא כתיב
ואל תלולו וגו' ואני מחמיר
בנפשך כי אחת בעלמך גרמת לך:
לא

לכס: ומד קורסס. ומכאן חתם צבחהל
מסחי באהן דימוסן דמיכריא. פנע ביה חד ליצן ויהא ליה פורקדל חד. א"ל עד כרון עונקתיה דההוא גברא רפיא. והוה ארכונא קאים דאין אחד ליסמים ואול קם ליה נחיד כל קבליה. א"ל ארכונא מאן הוה עמד תלה עיניו וחמא דהוא נחיד א"ל אהן דנחיד הוא עמי נסכיה ודניה ואודי ליה על חד קטיל. מי נפקין תריוהון מעינין תרתי שרין מן דעבר ר' יסא מסחא. א"ל ההוא עונקתא דהות רפיא כבר שנצת אמר ליה ביש גדא דההוא גברא ולא כתיב יועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם. רבי פינחס רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק קשה היא הליצנות שתחילתה ייסורין וסופן כלייה תחילתה ייסורין דכתיב ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם וסופן כלייה דכתיב כי כלה ונחרצה שמעתי מאת ה' צבאות על כל הארץ:

פירוש מבעל ספר חרדים

[illegible][illegible][illegible]

מסכי

ש ווי נוסחאות (פו"ה) האדם כהנא נד"ו האדם כי זה ככל האדם כהנא . (שו"ה) ומתפגע כנ"ר ומית פגע . (שו"ה) הוות ליה כנ"ר הוות ליה . (מית . (שול"ה) עונקתיה כנ"ר עניבתה . (שול"ה) ריסמים דד"ו ריסמים . (שו"ה) מן נד"ו ליהא . (שול"ה) מאת ה' נמקל מאת אדני ה' (ועפיה כיס) .

ורקדל חר. עירק (ע' פקדל) חר פקדל ותי פגל ופי' מיסא העירק שם שהוא ב' יוגית שום ורצועה לררות:

דלא אכיל בר נש לישראל דקופד עד דמחי ליה חר קורסם בערוך (ד' ז' ט' קרסם ב') דלא ילקי
בר נש קורסם לא אכיל לישראל דקופד מ' תיינו בר ז' שפירשנו במקומו
(ועי' ע"פ ש"ל כדל' וס' בעל מוסף הערוך ע' כדל' ס' עמוס וכלשון סגנון של יון קוראים לשון

כהנא הוי עולם מנין כו' מה קלא בשמיא כו' עי' ברא"ש שפי' עלם זריו בתורה ויצונו כו' מת
קול ענה בשמים כו', ולא ראה מי'ש רש"י בב"ק (קט"ו ב') דרב כהנא מת והחיה אותו
ד' יוחנן ועלם הוא יניק שהי' יניק כשבא לא' וכמ"ס הירושקין ברכות 40 וכן שאל אותו מה קול בשם :

מהר"מ יפ"מ
חד בר פתח כתב המפרש חד בר פתח בן בלעיל דרשו וא"ל דרך לעג מאחר שאתה רוצה ב"ב אמור
מקל עתה בשמים וא"ל שגור דינך חסם למיתה בן היות לי ששה נ"ב עיני רש"י ד"ה ואי
לא וכו' ב"ק דף ק"יב ב' ס"ט סמך אתה למע ליגע עליו

חד בר פחין כתב המפרש חד בר פחין בן בליעל ראוהו וא"ל דרך לעג מאחר שאתה זרין ב"כ אמר
לי מה קול עתה בשמים וא"ל שגור דינך חתם למיתתו בן היות לי שמת . נ"ב עיין רש"י ד"ה ואי
לא וכו' ב"ק דף קי"ב ע"ב כ' טעם אחר למה ליעג עליו :